

Жива дівчинка

Вона ще вірить: радістю можна поділитися з мамою.

Вона шукає втіхи

Сталася маленька біда. Їй боляче, і вона йде до мами по підтримку.

Перша холодна відмова

Не крик. Просто долоня між нею і теплом: «не зараз».

Вона замикається за столом

Дорослий не допомагає зрозуміти помилку. Дитина вчиться замикатися в собі й соромитися.

Помилка перед класом

Коли помилку бачать усі, сором стає публічним.

Удома сором стає сильнішим

Зошит уже не про навчання. Він стає центром напруження.

«Зручна» дівчинка

Вона вчиться бути тихою, корисною й непомітною.

Підліткова броня

Тепер біль не просить про допомогу. Він захищається.

Тепер у неї є донька

Історія починається знову: дитина несе радість і чекає тепла.

Донька шукає втіхи

Те саме просте прохання про підтримку. Але повітря вже важче.

Повтор жесту

Вона мимоволі відповідає тим самим: «не зараз».

Ланцюг повторився

Мати повернулася до справ. Донька залишилася сама.
Це не схоже на катастрофу. Лише на звичайну тишу, яка повторюється знову і знову.